

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 3 kwietnia 2017 r.

Poz. 1167

UCHWAŁA NR 068/G326/D/17 KOLEGIUM REGIONALNEJ IZBY OBRACHUNKOWEJ W GDAŃSKU

z dnia 16 marca 2017 r.

Działając na podstawie art. 11 ust. 1 pkt 4 oraz art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 r. o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 561), art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.), art. 403 ust. 4-6 zdanie drugie ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r. poz. 519) w związku z art. 126 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1870 z późn. zm.), art. 7 ust. 3 i ust. 3a ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 1808 z późn. zm.)

Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku po rozpoznaniu uchwały Nr XXXI.244.2016 Rady Miejskiej w Sztumie z dnia 28 grudnia 2016 r. w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej na finansowanie działań proekologicznych związanych z ochroną środowiska i gospodarki wodnej oraz trybu postępowania w sprawie udzielenia dotacji i sposobu jej rozliczania na terenie Miasta i Gminy Sztum orzeka nieważność badanej uchwały.

UZASADNIENIE

W dniu 28 grudnia 2016 r. Rada Miejska w Sztumie podjęła uchwałę Nr XXXI.244.2016 w sprawie określenia zasad udzielania dotacji celowej na finansowanie działań proekologicznych związanych z ochroną środowiska i gospodarki wodnej oraz trybu postępowania w sprawie udzielenia dotacji i sposobu jej rozliczania na terenie Miasta i Gminy Sztum.

Powyższa uchwała wpłynęła do tutejszej Izby dnia 16 lutego 2017 r., zaś w dniu 16 marca 2017 roku była przedmiotem badania Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku.

Podejmując badaną uchwałę Rada Miejska powołała się w podstawie prawnej na przepisy art. 403 ust. 2-6 ustawy Prawo ochrony środowiska oraz art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy o samorządzie gminnym.

Analiza treści powyższej uchwały wykazała, że jest ona obarczona wadami o charakterze istotnego naruszenia prawa.

W załączniku nr 1 do badanej uchwały Rada Miejska w Sztumie ustaliła „Zasady udzielania dotacji celowej z budżetu Miasta i Gminy w Sztumie na dofinansowanie kosztów inwestycji modernizacji źródeł ciepła w budynkach mieszkalnych.”

W rozdziale – „Sposób ustalania wysokości dotacji” § 4 ust. 1 ww. Zasad, Rada Miejska w Sztumie postanowiła o wysokości dofinansowania ustalając, że: „Kwota dotacji dla danego źródła ciepła wynosi do 50% kosztów kwalifikowanych, o których mowa w ust. 2 i nie więcej niż:

- 1) kotły opalane gazem, olejem opałowym lub biomasą:
 - a) 8000 zł na źródło ciepła zasilające budynek jednorodzinny.
 - b) 20 000 zł na źródło ciepła zasilające budynek wielorodzinny:
- 2) pompy ciepła — 20 000 zł na jedno źródło ciepła:
- 3) kolektory słoneczne:
 - a) 10 000 zł na budynek jednorodzinny;

- b) 16 000 zł na budynek wielorodzinny.
- 4) modernizacja źródeł węglowych 500 zł na jedno źródło ciepła,
- 5) podłączenie do miejskiej sieci ciepłowniczej:
 - a) 20.000 zł na jeden węzeł o mocy do 30 kW wraz z przyłączem,
 - b) 30.000 zł na jeden węzeł o mocy powyżej 30 kW wraz z przyłączem.”.

Badana uchwała stanowi akt prawa miejscowego, który zawiera przepisy skierowane do nieokreślonego kręgu podmiotów. Dlatego też regulacje w niej zawarte muszą być sformułowane w sposób jasny i precyzyjny tak, aby ich stosowanie nie skutkowało dyskryminacją niektórych z uprawnionych osób. Kwestionowane zapisy uchwały w sposób nieprecyzyjny określają kwotę dotacji, jakiej mogą oczekiwać podmioty uprawnione do ubiegania się o dofinansowanie, co może powodować przyznawanie dotacji w różnych wysokościach dla różnych podmiotów wnioskujących o przyznanie dotacji. Zapisy powyższe w sposób istotny naruszają art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska w związku z art. 126 ustawy o finansach publicznych.

Zgodnie z art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska zasady udzielania dotacji celowej, o której mowa w ust. 4, obejmujące w szczególności kryteria wyboru inwestycji do finansowania lub dofinansowania oraz tryb postępowania w sprawie udzielania dotacji i sposób jej rozliczania określa odpowiednio rada gminy albo rada powiatu w drodze uchwały. Natomiast zgodnie z art. 126 ustawy o finansach publicznych dotacjami są podlegające szczególnym zasadom rozliczania środki z budżetu jednostek samorządu terytorialnego przeznaczone na podstawie niniejszej ustawy, odrębnych ustaw lub umów międzynarodowych, na finansowanie lub dofinansowanie realizacji zadań publicznych.

Wskazane wyżej postanowienia § 4 ust. 1 ww. Zasad w sposób nieprecyzyjny określają wysokość dotacji (do wysokości 50% kosztów kwalifikowanych ... i nie więcej niż ...).

Zdaniem Kolegium tut. Izby na podstawie przepisu art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska rada gminy winna jednoznacznie określić wysokość dofinansowania, ponieważ to organowi stanowiącemu gminy przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze gminy. Oznacza to więc przeniesienie uprawnienia rady gminy na organ wykonawczy i stanowi o istotnym naruszeniu art. 403 ust. 5 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium tut. Izby ustaliło również, że w rozdziale – „*Warunki i tryb udzielenia dotacji celowej stanowiącej pomoc de minimis, pomoc de minimis w rolnictwie lub pomoc de minimis w rybołówstwie*” w § 6 Załącznika nr 1 do badanej uchwały wskazano:

„Do wniosku o przyznanie dotacji złożonego przez podmiot, dla którego udzielona dotacja celowa stanowi będzie pomoc de minimis należy dołączyć:

1) wszystkie zaświadczenia o pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie i pomocy de minimis w rybołówstwie, jakie otrzymał w roku, w którym podmiot ubiega się o pomoc oraz w ciągu 2 poprzedzających go lat, albo oświadczenie o wielkości pomocy de minimis, pomocy de minimis w rolnictwie i pomocy de minimis w rybołówstwie, otrzymanej w tym okresie, albo oświadczenie o nieotrzymaniu pomocy w tym okresie;

2) informacje niezbędne do udzielenia pomocy de minimis, dotyczące w szczególności wnioskodawcy i prowadzonej przez niego działalności gospodarczej oraz wielkości i przeznaczenia pomocy publicznej otrzymanej w odniesieniu do tych samych kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą, na pokrycie których ma być przeznaczona pomoc de minimis zgodnie z zakresem określonym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegających się o pomoc de minimis (Dz. U. z 2010r. Nr 53 poz.311 ze zm.).”.

Kolegium tut. Izby wskazuje, że zgodnie z treścią art. 403 ust. 4 ustawy Prawo ochrony środowiska finansowanie ochrony środowiska i gospodarki wodnej, o którym mowa w ust. 1 i 2 tego artykułu, może polegać na udzielaniu dotacji celowej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych z budżetu gminy lub budżetu powiatu na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji:

1) podmiotów niezaliczonych do sektora finansów publicznych, w szczególności:

- a) osób fizycznych,
- b) wspólnot mieszkaniowych,
- c) osób prawnych,
- d) przedsiębiorców;

2) jednostek sektora finansów publicznych będących gminnymi lub powiatowymi osobami prawnymi.

Z treści cytowanego przepisu wynika, że w katalogu potencjalnych beneficjentów dotacji znaleźli się m.in. przedsiębiorcy.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby wskazuje, że udzielenie dotacji podmiotom prowadzącym działalność gospodarczą powinno nastąpić z uwzględnieniem odpowiednich przepisów dotyczących pomocy publicznej lub pomocy *de minimis*.

Jak bowiem wynika z treści art. 403 ust. 6 zdanie drugie przywołanej ustawy Prawo ochrony środowiska w przypadku, gdy dotacja stanowi pomoc publiczną lub pomoc *de minimis*, jej udzielenie następuje z uwzględnieniem warunków dopuszczalności tej pomocy określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej.

Udzielanie pomocy *de minimis* obwarowane jest szczególnymi wymogami, określonymi w ustawie o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej.

Zgodnie z art. 7 ust. 3 przywołanej ustawy projekt programu pomocowego przewidujący udzielenie pomocy *de minimis* podlega wyłącznie zgłoszeniu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy. Natomiast stosownie do treści art. 7 ust. 3a ww. ustawy projekt programu przewidujący udzielenie takiej pomocy w rolnictwie lub rybołówstwie podlega wyłącznie zgłoszeniu ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, który w terminie 14 dni może przedstawić zastrzeżenia dotyczące przejrzystości zasad udzielania pomocy.

Kolegium tut. Izby wskazuje, że w przypadku badanej uchwały nie dołączono informacji, czy projekt tej uchwały został zgłoszony i przesłany odpowiednio do: Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów i do ministra właściwego do spraw rolnictwa.

W wyniku przeprowadzonej rozmowy telefonicznej z przedstawicielem Urzędu Miasta Sztum uzyskano informację, że powyższego obowiązku nie zrealizowano.

Obowiązek przedkładania stosownego projektu uchwały przewidującego udzielenie pomocy *de minimis* Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa stanowi, zdaniem Kolegium tut. Izby, jeden z elementów procedury podejmowania uchwały w ww. zakresie przedmiotowym.

Nieuzyskanie ww. opinii, w ocenie Kolegium tut. Izby, stanowi zatem istotne naruszenie art. 7 ust. 3 i 3a ustawy o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej w zw. z art. 403 ust. 6 zdanie drugie ustawy Prawo ochrony środowiska, skutkujące koniecznością orzeczenia nieważności badanej uchwały.

Biorąc powyższe pod uwagę Kolegium tut. Izby postanowiło jak w sentencji.

Na niniejszą uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Gdańsku przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jej doręczenia, wnoszona za pośrednictwem tutejszej Izby.

Prezes Regionalnej Izby
Obrachunkowej w Gdańsku

Luiza Budner-Iwanicka